پوزانتیون» ارمنجه یومیه وسیاسی غزته. صاحب
بوزانت کچیان
مطبعه واداره خانه سی باب عالی جاده سنده ۳۸ نمره لی
دائره مخصوصه ده

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ. Տարեկան 7 մէճտ. վեցամսեայ 3 ½, եռամսեայ 2։ —Արտասահման 40 ֆր. վեցամսեայ 20, եռամսեայ 10։ Թղթատարի ծախք մեր վրայ, բայց ի Բոսֆոր Լոքալէ։

ԲԻԶԱՆԴԻՈՆ

ՀԱՅԱԹԵՐԹ ԱՄԵՆՕՐԵԱՅ

ՔԱՆ ՓԱՐԱ — ՔԱՆ ՓԱՐԱ

ՏԷՐ ԵՒ ՏՆՕՐԷՆ
ԲԻԶԱՆԴ ՔԷԶԵԱՆ

Իդիմաց Թերթին կ'ստորագրէ մի միայն
ՏԷՐ ԵՒ ՏՆՕՐԻՆՆ
Առ որ կ'ուղղուին ամէն գրութիւնք

PUZANTION
Journal Arménien Quotidien,
Politique, Financier et Littéraire
Directeur–Propriétaire
PUZANT KÉTCHIAN
Bub Aali Djaddéssi, No. 38.
CONSTANTINOPLE

Ա. ՏԱՐԻ ԹԻՒ 225 — Կ. ՊՈԼԻՍ, ՇԱԲԱԹ, 1897 ՕՒԼԻՍ 26/7 ՕԳՈՍՏ. — 9 ՀԷԳԻ ԻԿ ԼՎՎԷ 1315· — 26 ԹԷՄՄՈՒԶ 1313 — Ա. ՏԱՐԻ ԹԻՒ 225

ԽՄԲԱԳՐԱԿԱՆՔ

ՇԱՀԵԿԱՆ ՎԻՃԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ ՄԸ

Անգլիոյ մամուլն այս պահուս չատ կ'զբաղի եկեղեցական խնդրով մը։ Ինչո՞ւ նուազիլ սկսած է Մեթոտեան կամ Ուէսլիեան յարանուանութիւնը։ Մեթոտեանք իրենք եւս չեն ծածկեր թէ անգլիացի բողոքականութեան այս երբեմնի յոյժ գործունեայ և ազդեցիկ ճիւղը տարիներէ ի վեր ոչ միայն գաղթած է յառաջդիմելէ, այլ և հետզհետէ անդամ կ'կորսնցնէ. մինչ եպիսկոպոսական եկեղեցին անդամներուն թիւը միշտ կ'աւելնայ։ Երկուստեք չատ են թափթփութիւնները կ'ըլլան։ Այս եկեղեցական և ընկերական երեւոյթին առջեն հետեւական բացատրութիւնն ըլլալ կ'թուի հետեւեալը։ —Մեթոտեանութիւնն հիմնուեցաւ մէկ ու կէս դար յառաջ։ Եպիսկոպոսական եկեղեցին ան ատեն չատ կ'քննադատուէր իր հասարակ կղերը կ'ամբաստանուէր իբր զեղծ և տգէտ։ Իր բարձրատիճան կղերը կ'բաղկանար թէեւ ուսեալ և տաղանդաւոր, բայց անձնասպասաւ, աշխարհասէր, ունայնամիտ մարդոցմէ։ Հոգեւոր կեանք կ'պակսէր եկեղեցիին մէջ։ Հոմայ եկեղեցիին դէմ չարժումն յառաջ բերող նանուէը պազած էր, և կը զերծն, աշխարհիկ իշխանութեան կը ըլթնած, իրեն համար փառաւոր և շահաւոր դիրք մը չունէր եռքն, ա՛լ անտարբերութեան և հաճոյքի տրուած էր ինքզինք։ Քարոզիչներն ուռուցիկ պարբերութիւններու չարք մ'էին։ Քարոզիչները ձեւը միայն կը մշակէին. հոգիները չարժելու փոյթ չէին տաներ։ Օրուան իշխանաւորներուն հաճոյ երեւիլ իրենց մեծ նպատակակէտն էր։ Կ'չնթէրէին մեծերուն, կ'չողոքորթէին հարուստներն, և իրենք ալ կ'չղփանային աշխարհային վայելքներու մէջ։

Ձշմարտապէս կրօնասէր ժողովուրդը բողոքեց այս վիճակին դէմ։ Ձ'ոն Ուէսլի գժգոհներուն պարագլուխն եղաւ։ Փերճախօս քարոզիչ մ'էր սա, և իր հզօր ձայնը բարձրացուց կղերին չեզծութիւններուն դէմ, եկեղեցիին անկենդան կազմակերպութեան և ձեւապաշտ, արծաթապաշտ, մամոնայասէր, աշխարհամէջ նիւթականութեան դէմ։ Պատկառելի մարդ մը գաւ հետեւողներու, և գլուխ քաշեց գաւուելու եպիսկոպոսական եկեղեցիէն։ Այս կերպիւ յանգէտս եղաւ հիմնադիրը բողոքականութեան է՛ն զօրեղ հաստատութիւնն միայն, որ չբաւականացաւ Անգլիոյ մէջ գործելով։ Տարածուեցաւ գաղթականութեանց մէջ, և Միացեալ Նահանգներ կը տակաւին։ Քրիստոնէական ներողամտութեան ոգին ալ որ այսօր չատ աւելի հիմնաւորապէս կ'ըմբռնուի ու կ'գործադրուի քան դար ու կէս առաջ, Նոն-քոնֆորմիստներու զգացնել կուտայ քիչ չատ թէ «եպիսկոպոսականութիւն» այնպիսի հերիւրիկոսութիւն մըչէ ինչպես կ'սըրէին գաւանելու նախորդ դարերու բողոքականք։ Եկեղեցական կազմակերպութիւն մը որ այնքան մեծ նպատակ կ'ընծայէ Քրիստոսի հօտին և նոյն իսկ այն հօտէն դուրս գըտնուողներուն՝ իր բարեպաշտական, կրթական, գրական և մարդասիրական ձեռնարկութիւններով և հաստատութիւններով, չի կրնար ամբաստանուիլ իբրեւ քրիստոնէական հոգիէ զուրկ մարմին մը։ Հետեւապէս, կարծողներ կան թէ Մեթոտեանք օր մը պատմական անուն մը միայն պիտի մնան, ինչպէս Մաքքականք, Անսեննեանք, Լոլլարք, զանազան ժամանակներու կրօնային եռանդեան արտայայտիչներն, որք այսօր ո՛չ մէկ Եկեղեցի կը մարմնաւորեն։

Մեթոտեանք կ'պատասխանեն միւս կողմին տեսութիւններուն թէ այսօր չատեր չեն յաճախեր Ուէսլիեան Ժողովարաններն և անկիլքան եկեղեցին կ'երթան, որովհետև անկիլքան ըլլալը կամ Պետական եկեղեցին պատկանիլն աւելի շէ՛ քան մ'է քան անվատուած յարանուանութեան մը անդամակցութիւնը։— Բայց այս առարկութեան իրաւամբ կ'պատասխանուի թէ անցեալ դարուն մէջ անգլիական ընկերութիւնն իրաւցնէ դէպ աչքով կ'նայէր Նոն-քոնֆորմիսթներուն, և թէ ճիշդ դարու կէս առաջ աչխարհասէր կենցաղավարութիւնը կ'պահանջէր անկիլքան ըլլալ։ մինչ այսօր Անգլիացիք կրօնի մասին բնաւ խոիր չեն ճանչնար։

*** Արդեօք մեր եկեղեցիին և մեր եկեղեցականութեան համար ալ դաս մը կրնա՞նք հանել Անգլիացիներուն ազգային եկեղեցիին և իր բաժանեալ հատուածին նկատմամբ այս պատմուած բաներէն։ Մեզ կ'բաւեն թէ վերջին տարիներուն մէջ բողոքականութիւնն զգալի աճում մ'ունեցեր է մեր մէջ, և թէ Ազգապետարանի առումարներուն մէջ այսօր մօտ 100,000 անուններ արձանագրուած կան, որոց գո՛նէ չորսհինգերորդն հայ անուններ են։ Մեր մէջ ամէնէն լաւատեսն անգամ անչուշտ չի կրնար պնդել թէ ատոնց ամենքն հոգի կամ ուրիշ աչխարհային ակնկալութիւնով ընդուներ են այն յարանուանութիւն որուն կը պատկանին։ Լոկ հոգեւոր տեսութեամբ կրօնափոխ եղածներնալ կարելւոր թիւ մը կ'կազմեն անչուշտ։ Ո՛չ ապաքէն Բ՚ազնիւներէն եւս պերճախօս արձագանգները են յաճախ՝ քարոզ և քարոզիչ խնդրողներու, հոգեւոր կեանք վնասողներու, եկեղեցական աւելի ազդու կազմակերպութեան մը ի խնդիր եղողներու քողոքախառն դիտողութիւններուն։ Մեզ համար աներկբայելի ճշմարտութիւն է որ եթէ մեր եկեղեցականութիւն իր զեղծումները դարմանէ և ինքզինք չակէ։ եթէ իր պաշտօնին նուիրականութեան աւելի համաձայն ընթացք մ'ունենայ, բաժնատուղներէն չատեր ինքնին կ'դառնան։ Գիտութիւն, բարոյականութիւն և յօժարութիւն երեք խնդրելի առարկաներն են մեր կղերին համար։ Եկեղեցիին ձեւերուն վրայ չէ խընդիրը։ Պէտք է որ հոգի կենայ՝ նոյն իսկ ձեւերուն մէջ։ Ցգետ կղերին ժամանակն անցած է այլ եւս. ժողովուրդն ո՛չ միայն իր մարմնին այլ և իր մտքին և իր հոգիին համար մնունդ կ'պահանջէ։ Ժողովուրդը չընդունիր այլ եւս որ կըզերն իր չքմեղութեամբ միայն քարոզէ. պէտք է որ իր քարոզած բարոյականը նախ իր անձին վրայ նուիրագործէ։ Եւ յետոյ, քարոզելու, չընելու, մեկնարկելու յօժարութիւն, պատրաստակամութիւն և անձնուիրութիւն կ'պահանջէ ժողովուրդն իր կղերէն։ Իրական առեն այս պայմանները չգոհացուին, եկեղեցին իրմէ պահանջուած ծառայութիւնը մատուցած չըլլար, և իր ապագան ամէն ժամանակէ աւելի մութ կ'մնայ մեզ համար։

Ս. ԹԱԴԷՈՍ ԱՌԱՔԵԱԼԻՆ ԳԵՐԵԶՄԱՆԸ

ԱԶԳ. ԵԿԵՂԵՑԱԿԱՆ ԱԻԱՆԴՈՒԹԻՒՆ (*)

Եօթը տարիներէ ի վեր հիւանդութեան մը ենթակայ եղած էր. չատ բժիշկներ նայած բայց չէին կրցած դարմանը գտնել. իր աստուածները, Նաբոգ, Բէլ, Բաթնիբազ և Թարաթայ, անզօր էին նաեւ այս մասին. ուսաի յուսահատ կ'տառապէր խեղճն. աչխարհք մոռթ էր իրեն համար. կը սպասէր մահուան։ Օր մը — մին այն օրերէն որ քրիստոնէութեան առաջին տարիներու չղթային առաջին օղակները կ'կազմին — ներկայացան այդ հիւանդին երեք անձեր՝ Մար Իհաք, Շամչագրամ և Անան և ըսին. «Տէ՛ր, յաւիտեան ապրիս. Մատենոյի քովէն վերադարձած ատենիս, իմացանք որ Եդեսացւոյմէջ ամենակարող բժիշկ մը կայ, որու նմանը գէտ աչխարհք եկած չէ, կ'ըսէին. ուզեցինք տեսնել այդ մարդն, ուսաի Երուսաղէմ հանդիպեցանք և տեսանք. հազիւ 30 տարեկան, չնորհալի երիտասարդ մ'է, Յիսուս անուն, երեսը նայելէն չես կշտանար, երբ կ'խօսի, և այնքա՜ն քաղցր են իր խօսքերն, որ կ'դիւթուիս, կ'յափշտակուիս և կ'ըսես մաքէդ. «Աստուած մ'է, որ իջած է երկինքէն». հազուադեպ բերաններէ լսեցինք և ստուգեցինք թէ ոչ միայն պարզ հիւանդներ կ'բժշկուին այդ հրաչագործ մարդոյն լոկ խօսքովը, այլեւ կոյրերը կը տեսնեն, համրերը կ'խօսին, անդամալոյծները կ'քալեն և — գուցէ անհաւատալի թուի ձեզ — նոյն իսկ մեռելները կ'ոչխնան. հաւատացէ՛ք, Տէր, թէ Յիսուս կրնայ բժշկել ձեր հիւանդութիւնը. հոս կանչել տուէք զինքն և կ'յուսանք որ կուգայ, վասն զի հրեաները թշնամացած՝ անոր մահուանը կ'փափաքին և առիթ կ'փնտռեն սպաննելու, ինչպէս խմացանք իր բարեկամներէն»։

*** Յիսուսի վերջին չաբթու առաչին օրն է, միաչաբթի, Զատիկ հինգ օր առաչ. Երուսաղէմ չարժման մէջ է. Հրեաստանի ամէն կողմերէն անհամար ուխտաւորներ եկած են. հոն է նաեւ Յիսուս։ Բազմութեան մէջ գտնուող քանի մը հեթանոսներ Փիլիպպոս Առաքեալին կ'մօտենան և կ'ըսեն. «Տէ՛ր, Յիսուսը տեսնել կ'ուզենք. հեռու տեղերէ եկած ենք. կարեւոր անձի մը կողմէ ըսելիք ունինք, կ'խնդրենք որ մեզ ներկայացնէք իրեն». Փիլիպպոս՝ խոհեմ և զգոյշ՝ առաջ չի նեռսիր, խնդիրն Անդրէասին կ'հաղորդէ և երկուքը մէկտեղ կ'մօտենան Յիսուսի և կ'ըսեն. «Վարդապետ, քանի մը հեթանոսներ Ձեզ տեսնել կ'ուզեն, չենք գիտեր ինչ նպատակաւ». բայց ծածկագէտն Յիսուս գիտէ անոնց նպատակն և կ'պատասխանէ. «Եկաս ժամ որ փառաւորեսցի Որդի մարդոյ». (Յովհ. ԺԲ. 20–23)։ Հեթանոսները կ'մօտենան և ակնածութեամբ կ'յանձնեն Յիսուսի նամակ մը, որ խմացուցած էր ա խմաստով.— «Եղեսիոյ Թագաւորէն շատ բարեւ Յիսուսի. Քու վրայօք լսեցի տեղեկութիւններ բերին, որոցմէ խմացայ որ առանց դեղի և լոկ խօսքովդ հիւանդներ կ'բժշկես, կոյրերու աչքին լոյս և համրերու լեզու կուտաս, անդամալոյծներ կ'քալեցնես և մինչև անգամ մեռելները կ'ոչխնացնես. կ'դատեմ թէ ասոնք պարզ մահկանացուի գործեր չեն. ուրեմն Աստուած մը ես դուն։ Որովհետեւ ես ալ հիւանդութիւն մը ունիմ, որու դարմանը չգտնուեցաւ ցարդ, կ'աղաչեմ որ ինծի գաս և զիս ալ բժշկես։ Իմացայ նաեւ որ Հրեաները քեզ կ'հալածեն եղեր, ուսաի կ'յանդիմամ թէ եթէ ուզես՝ կրնաս իմ քաղաքիս մէջ ապաստանիլ։ Հոն քեզ կրնամ ապահովել և գեղեցիկ քաղաք մ'է Եդեսիա. ողջ լեր.»

Շատ օրեր չանցած, եդեսիոյ արքային առջեւ կ'կարդացուէր Յիսուսի պատասխանագիրն.— «Երանի՛ քեզ, որ զիս չտեսած հաւատացեր ես. պիտի ապրիս ուրեմն։ Հրաւէրդ չվիտի կըրնամ ընդունիլ անձամբ գալու հասար առ քեզ, վասն զի մանաւանդ այս օրերս գործեր կան հոս կատարուելիք և իմ ներկայութիւնս անհրաժեշտ է յետ դառնալէս. բայց կ'վստահացնեմ քեզ որ երբ գործերս կատարեմ և վերադառնամ երկինք իմ Հօրս քով, որ զիս ղրկեց, այն ատեն աշակերտներէս մին պիտի դայ քեզ և պիտի տայ բժշկութիւն և կեանք յաւիտենական։»

*** Այս պատմական ատենդութեան համաձայն, զոր կ'սիրենք պահել մինչեւ ի կատարած աչխարհի, Յիսուսի ակնարկած յաւիտենական կեանքը բերած է մեզ նախ՝ իր հօթանասուն աչակերտներէն մին՝ Թադէոս՝ որ վերոյիչեալ պատասխանագիրը խմբագրող Թովմաս Առաքեալին կարգադրութեամբ և ըստ խոստման փութացուցած է ղրկուիլ առ Թագաւորն Եդեսիոյ՝ Յիսուսի հետ համակրութեամբ անմիջապէս յետոյ։ Թադէոս Առաքեալ, մեր առաջին Լուսաւորիչն, Եդեսիայէն սկսեալ ուղեւորելով դէպ յարեւելս՝ քարոզեց պեալ և ոչ կիթ անանոց կերեալ»։

*** Ս. Թադէոս առաքեալի Վանքէն հազիւ քառորդ ժամ հեռու կ'տեսնենք մատուռ մը, ուր կ'հանգչի Շաւարշանայ չուշան սրբուհի կոյս Սանդուխտ մեր առաջին մարտիրոսուհին, և գերեզմանը նշանաւոր ուխտատեղի մ'է հայ կոյսերուն։(*)

Ց. ԹԱՒԱՐԵԱՆ

ԱՂԹԱՄԱՐ

ԵՐԵՍԻ ՎՐԱՑ ՄՆԱՑԱԾ

2000 ՈՍԿԻՈՑ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ ՄԸ

Բաւական ժամանակ է որ կաթուղիկոսանիստ այս կղզիին անունը չի լիչուիր։ Արդեօք անո՞ր համար որ իր վերջին ակռոակալը մեռած է։ Բայց ընդհակառակն այդ պարագան աւելի մեծ պատճառ մը պէտք չէ՞ր ըլլար աւելի յաճախ յիչելու Աղթամարայ Աչխատուր կաթուղիկոսը 1600 ոսկի հնչուն դրամ և իբր 400 ոսկւոյ արժէքով ծանրագին մատանի և գոհարեղէն ձգած վախճանեցաւ, ըսել է 2000 ոսկի։ Ամէն մարդ գիտէ՞ զայս, ըստ մեզ պէտք է որ գիտնայ որպէս զի չկորսուի այդ գուշարը։ Պատմենք ինչ որ գիտենք մանրամասն։ Վան քաղաքին և ոչ թէ Աղթամարայ Վանքին մէջ էր որ մեռաւ Յակոբատուր Աչխատուր կաթուղիկոսն 1896 ին։ Այս պարագայ բարեբախտութիւն մ'էր, եթէ ոչ անմիջապէս «վան ի վերուստ» կ'ըլլար այդ։ Այդ բարեբախտութիւնը կ'պարտինք հանգուցեալ կաթուղիկոսին այն (ածականը դուբ տուէք) սովորութեան որ ծան վալծանի «անքաժանելիին» նման միշտ հետը կ'կրէր իր հարստութիւնն որ միակ կէտ նպատակին կ'մուէր ըլլալ կղզենայ աթոռակալին։ Բայց այդքան հոգածութիւն արգելք մը չեղաւ որ պարբերաբար գողցուէին իր գանձերն, և պարբերաբար լեցուէին նորէն գողցուելու, նորէն լեցուելու և միչտ այդ փոփոխակի աչխատանք կատարուելու համար Դանայեան կարասին նման, սա միակ տարբերութեամբ որ մինչ առասպելական կարասին յատակն, հակառակ յիսուն աղչկանց միակերպ ջուր լեցնելուն, միչտ պարապ էր (քանի որ ծակ էր), այս իրական արկղին մէջ միչտ բան մը կ'մնար, որչափ ալ գողցուէր, այնպէս որ վերջապէս անոր օձեալ տիրոջ մահուան տաեն գէթ 2000 ոսկւոյ հավատ գումարը մնացած գտնուեցաւ մէջը։ Հաւատ կ'ընենք զի այս գումարն այդպէս կ'երեւի մեզ, բաղդատմամբ հանգուցեալ

(*). —Շա՛տ միկրոմանի պահանջում մը կ'ընէ «Գիչերուկ», ուզելով գիտական խուզարկութեան ոգին իջթել Հայ. եկեղեցիին մէջ, ինչ որ աւանդութիւն է՝ չնչել սպառնալով, մինչ իր պատկանած եկեղեցիին մէջ ինչ որ պատմուած է իրեն՝ անվէճ անքննին կ'ընդունի, ու մինչեւ իսկ անքննելի, անվիճելի կ'գաւանի։ եկեղեցական իրաց մէջ, հաւատալիք չափազանցական չեն, յարաբերական են։ Օրինակի համար, Պետրոս Առաքելոյն համար պատմուած բաներ կան որք գիտենք թէ աւելի գիտական չեն քան Թադէոս և Բարթուղիմէոս Առաքելոց համար պատմուածները։ Բայց իր ծագման և սկզբնական պայմաններուն վրայ, ամէն եկեղեցի ինքն իրեն ներած ունի կարգ մը աւանդութիւններ։ Կրիտերիոնը (քննադատութեան չափն ու տեսակ) պէտք էր հաւասար ըլլար ամենուն համար ալ։ եթէ աւանդութիւնները չնչել պէտք ըլլար, հին եկեղեցիներուն ամենքն ալ սանկ մէկ կողմ դնել հարկ կ'ըլլար։ Միայն բողոքականութիւնն է որ «աւանդութեան» չի հաւատար, գուցէ ալ աւանդութիւն կազմելու չափ հնութիւն չէ ունեցեր։ Ց. ԽՄԲ.

(*).— Այս օրուան (Շաբթ. 26 Յուլ.) եկեղեցական տօնախմբութեան առթիւ գրուած։

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԵՐ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԵՐ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԵՐ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԵՐ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԵՐ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԵՐ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԵՐ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԵՐ

ՀԱՅԱԿԱՆ ՎԱՃԱՌԱԿԱՆ ՏՈՒՆ

ՈՒՂԱՐԱՆ Ն. ՄԱՐՏԻՐՈՍԵԱՆՑ

ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ՄԱՐՏԻՐՈՍԵԱՆ

ՀԱՍՏԱՏՈՒԹԻՒՆ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՎԱՃԱՌԱԿԱՆ ՏՈՒՆ

ՀԱՍՏԱՏՈՒԹԵԱՆ ՏԱՐԻՆ ՄԷՋ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՎԱՃԱՌԱԿԱՆ ՏՈՒՆ ՈՒՂԱՐԱՆ Ն. ՄԱՐՏԻՐՈՍԵԱՆՑ ԵՒ ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ՄԱՐՏԻՐՈՍԵԱՆ

ՀԱՍՏԱՏՈՒԹԻՒՆ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՎԱՃԱՌԱԿԱՆ ՏՈՒՆ

ՈՒՂԱՐԱՆ Ն. ՄԱՐՏԻՐՈՍԵԱՆՑ

ՕՄՈՎ ՅՍՆՔՍՏՏ

ՅԱԶԳՈՒԹՅՈՒՆ ՑՈՂՈՎ ՎԵՊ ՓՅՈՓ

ՎԱՂՎՎԱԾ ՊՈՍՏ

Վերջերս Ամերիկայի Միացյալ Նահանգների Ազգային Ժողովի Ներկայացուցիչների Պալատում տեղի ունեցավ մի հետաքրքրական նիստ, որի ընթացքում ներկայացուցիչներից մեկը՝ Ջոն Ռանկին անունով, ելույթ ունեցավ, որի մեջ ասաց հետևյալը.

— Ես ուզում եմ ձեզ պատմել մի պատմություն, որ ինձ պատահեց անցյալ տարի, երբ ես Ֆրանսիայում էի: Ես ուզում եմ ձեզ պատմել այդ պատմությունը, որովհետև ես կարծում եմ, որ այդ պատմությունը ցույց է տալիս, թե ինչ մեծ ուրախություն է զգում մարդը, երբ նա կարողանում է ինչ-որ մեկին օգնել